

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVII. Sicut oves in inferno positi sunt; Mors depascet eos. Psal. 48. v. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

casibus eripiantur tam repentinis, ut prius constet esse mortuos, quam moribundos? ita te Dominus admonet fore, ut idem tibi eveniat die aliquo, si dormiveris in peccato. hæc enim est pœna illius, qui admonitus non semel sed sæpius non expergiscitur, ut improvisò moriatur. *Viro, qui correptionem durâ cervicè contemnit, repentinus ei semper superveniet interitus.* Prov. 29. v. 1.

3. Considera, etsi semper excubas ad expectandum Dominum, videri posse eum nihilominus postremâ horâ venturum instar furis; quia veniet, ut tollat, quidquid habes, opes, gloriam, magnitudinem, amicos, patriam, cognatos, commoditates, & vel ipsum corpus. Sed hoc fiet, cum his bonis hærebis affixus. quippe si prius, quam ille veniat ad ea tollenda, studeas ab ijs penitus avelli saltem animo, aliud tu non facies, quam ut prom-

ptè reddas illi, qui dedit, vel potius commodavit. Unde non veniet illi tibi tanquam fur, ut tua rapiat, sed tanquam Dominus, ut repetat, quod ad usum concessit. Tunc veniet tanquam fur, cum hujusmodi nimis adhereris affectu. tanquam fur, quia sumens, quod suum est, fur non erit, sed quasi fur, quia videbitur te spolia e, quodrum est. Estu ignis semper paratus ad restituendum Domino, quidquid nunc possides, sed ad tempus possides, atque in hæc rationem cordi tuo invigila, nec exorta ad amandum ut proprium, quod est commodatum, atque nec isto quieto sensu in illo extremo articulo Dominum tecum ager ut fur, sed ut beneficus, quia tollet minus & dabit magis, tollet terrenum, & dabit Cœlestem, tollet temporale, & dabit perpetuum. *rebit expectantibus se in salutem.*

Hebr. 9. v. 8.

XVII.

Sicut oves in inferno positi sunt; Mors depascet eos. Psal. 49. v. 15.

1. Considera, quanta sit multitudo damnatorum. *sicut oves in inferno positi sunt.* Instar ovium eò tendunt gregatim. *Congrega eos quasi gregem ad victimam.* Jer. 12. v. 3. Nec mirum, quia plerique hominum malè vivunt, æquum igitur est, ut etiam moriantur malè. Et tu in hac multitudine quid dices, si te quoque, quod Deus avertat, damnari contingat? fortè solati-

um te habiturum ex tot sociis damnationis? sed quale solatium ovi unquam fuit non ire solam ad macellum, sed cum multis? *Multiplicasti gregem tuum magnificasti latram.* Illa. 9. v. 14.

2. Considera, eos ipsos peccatores, qui modò tantâ audaciâ contra Deum consurgunt, ut videantur quasi Rhinoceroses superbi dedignari pugnam cujuslibet justî sui præcepti, illo se-

premo die adeò fore abjectos, adeò recordes, ut nec minimum possint resistere sententiæ damnationis, etsi velint, & hoc quoque indicare voluit Psaltes Regius, cum de ijs dicit: *Sicut oves in inferno positi sunt.* En quàm facile vel unus opilio agat ad macellum ingentem ovium gregem. ita Divina Justitia ad infernum protrudet turbam reproborum tam immensam. faciet, ut miseri sine contradictione eò ultro procedant. *Ibunt hi in supplicium æternum.* Matth. 15.

3. Considera, tantam esse Peccatorum dementiam, ut eorum plerique damnentur, solum ne recedant ab usu communi. Hæc est excusatio passim usitata: *ita fieri consuevit.* adeò ut sint innumeri, qui, quòd nesciant superare exiguum respectum humanum, à sociis quotidie velut irrationabilia pecora. 2. Pet. 2. trahi se sinant ad lusum, ad hilaria, ad choreas, ad ipsa aliquando infamia prostibula: *ad simulacra muta, prout ducuntur, euntes.* 1. Cor. 3. v. 2. atque hoc est, quod etiam indicare hic voluit Psaltes, cum dicit: *Sicut oves in inferno positi sunt.* An vidisti pastorem, cum gregem suum contumacem urget ad transitum fossæ? unam arripit, & quasi vi impellit, ut desiliat, & tunc ceteræ illico sequuntur omnes. Ita dæmon facit, stimulat aliquem ad inducendum morem aliquè malum. & ecce imitantur omnes, instar pecorum, clausis oculis. tu, nisi perire velis, non sequere. *Non sequeris turbam ad faciendum malum.* Exod. 23. v. 2.

4. Considera, cum tanta sit multitudo eorum, qui quotidie pereunt, quia volunt, infernum agrè admodum sinu suo quantumvis vasto eos capturum, quando non quoad animas duntaxat sed & corpora ibi versabuntur. Unde Psalmographus in Spiritu prænosens modum, quem in illa sua statione tenebant, ait ibi futuros velut oves invicem densatas. *Sicut oves in inferno positi sunt.* En ut istæ stipantur, quando non satis capit ovile. Idem omnino Reprobis accidet. & hinc concludere, qualis inter eos futura sit compressio, quæ calamitas, quis furor, quæ contorsio, cum aliqui ferre nequeant tantum pondus, quod incumbit, alij tantas angustias. & ecce quàm vanè multitudo sociorum in patièdo dare possit miseris occasionem solarij. imò hoc erit unum è præcipuis tormentis, tor esse.

5. Considera, vel solam oppressio-nem, quam diximus, meritò debuisse sufficere ad mortem damnatis inferendam, si adhuc essent in statu moriendi. at cum miseri mori nequeant amplius, solum sentient, quod mors habet pœnæ, non sentient, quod habet commo-di, unde denique concludit Psaltes, illos paulatim consumendos à morte, ita ut destruat quidem, sed non occidat. atque hoc est, quod ait: *Mors depascet eos.* Depascere propriè est id, quod pecora faciunt, quando errantia per pratum herbas mordent, vellunt, carpunt in pabulum, sed ita, ut parcant radicibus. Ita mors faciet, non secus ac si denique in damnatis optata

Eec ecce 2

pascua

paſcua inveniffet. *Mors depaſcet eos.* Conſumer, ſed non ita, ut ceſſet aliquando. Deinde per mortem hic intellige omne genus ſupplicij, quod aliàs afferre mortem poſſit. niſi malis cum multis hoc nomine intelligere diabolum, qui cum ſit aut hor mortis, mors appellatur, uti Chriſtus Vita,

quia auctor eſt vita. *Ei ecce equus palidus, & qui ſedebat ſuper eum, vocatus illi Mors, & Infernus ſequatur eum.* Apoc. 6. v. 8. ſed qualiſcumque morſit, numquid ſtultitia eſt tam paucis de ea declinanda cogitare, ut compariùs plurimi ſequantur? *Infernus ſequatur eum.*

XVIII.

Quicumque Spiritu Dei aguntur, ij ſunt filij Dei. Rom. 8. v. 14.

1. **C**onſidera indicium, quod hic deſcribit Apoſtolus, unde cognoſci poſſint, qui ſine dubitatione ſunt Dei filij. Dicit eos moveri à Spiritu ſancto ad bonum, ſed moveri tanquam à virtute ſuperiore, quæ illis dominatur. *Quicumque Spiritu Dei aguntur, ij ſunt filij Dei.* Omnes Juſti *moventur, diriguntur, ducuntur, reguntur Spiritu Dei,* ſed non omnes *aguntur,* quia non omnes eâ facilitate, quam diximus, ab illo moveri ſe ſinunt. & ideo, ſi advertis, hic non dicit Apoſtolus: *Quicumque ſunt filij Dei, ij Spiritu Dei aguntur.* ſed dicit: *Quicumque Spiritu Dei aguntur, ij ſunt filij Dei.* illi, qui ita moveri ſe ſinunt, oſtendunt, qui ſunt, promptæ ſubjectionis ergo, quæ ſe Patri ſuo ſubmittunt. Tu quomodo in omnibus ſine reniſu gubernari te ſinis à Deo? an facile ejus ſequeris inſtinctus, an verò es durus, obſtinatus, contumax? ſi moveris Spiritu timoris ad obſequium, uti vulgares Juſti, ſignum eſt te eſſe renitentem,

& ideo non ageris, ſed tantummodo moveris. ſi moveris ſpiritu amoris, non timoris, ſignum eſt te eſſe ſacile. & ideo tunc non ſolum *moveris,* ſed *ageris.* filius es ſatis maniſeſtus.

2. **C**onſidera verba iſta primitiæ falſam in mente excitare poſſe iſſionem, nempe *DEUM* Genitorem juſtos compellere ad bonum. *Scilicet probant omnino contrarium. Quicumque Spiritu DEI aguntur, ij ſunt filij DEI.* Eſt igitur in dubitatione, *qui Spiritu DEI aguntur,* nihil aliud perdere libertatis: alias non agerentur ut filij, ſed ut coacti. vox *aguntur,* hic non ſignificat, nec *coaguntur,* nec *compelluntur,* ſignificat, *feruntur,* ſed *feruntur* quali ſummâ propenſione naturali, quæ facillimos reddit ad motum. *IESVS autem plenus Spiritu Sancto agebatur à Spiritu in deſertum.* Luc. 4. v. 1. non *ibat,* ſed *agebatur,* quia qui cordis ſui vela plena habet Spiritu Sancto, non ſolum it, quò vocatur, ſed volat, ut navis ſecundo vento. *Prope me*